

2012. december 9.

"Még nem akarok meghalni!" "Eddig nem hittem el, de most már egyre jobban félek." Egyre több hasonló mondatot lehet olvasni a 2012-es évre jósolt világvégével kapcsolatban. A világvége-rémhírek idén különösen intenzívek, és sokan elhiszik őket, hiszen cáfolni nem tudják - olvassuk az egyik internetes portálon. 2012. december 21. Világvége... erre a napra tették a legújabb világvége jóslatot. Sok hírt lehet hallani erről a napról a televízióban, újságokban és az interneten. A maják naptára ugyanis ezzel a nappal ér véget, mások szerint azonban egy Nibiru nevű titokzatos bolygó közelíti meg a Földet. Sokan megjövendölték már a világvégét, az utolsó ítéletet. Ezek azonban eddig egyszer sem váltak valóra... a mi naptárunknak is minden év december 31-ével vége van, mégse gondoljuk azt, hogy ez egyben a világvégét is jelentené. A NASA pedig megcáfolta a Nibiru nevű bolygó létezését. Mi akkor az igazság? Tudja egyáltalán valaki az igazságot a világ végével kapcsolatban? Meg lehet ma bízni valakiben, lehet egy biztos pontot találni az életben? Ebben a bizonytalan, állandóan változó világban hol találunk reménységet, biztosságot és az igazságot?

Mi református keresztyének hisszük azt, hogy Isten a Bibliában mindent kijelentett, amire nekünk szükségünk van az élethez. Hiszük azt, hogy Isten szava biztos horgonya életünk hajójának még a nagy viharok idején is. Hiszük azt, hogy az egyetlen igazság, mégpedig a nagybetűs Igazság, az Ige. Jézus Krisztus kijelentése sokkal hitelesebb számunkra, mint az internet és a „tudomány” állítása. Ez hit kérdés, mint ahogy az is hit kérdés, hogy hiszünk-e a televízióknak, rádióknak és az internetnek. Mi hiszünk a Szentírásnak, mert így olvassuk a szárdiszi gyülekezetnek írt levélben is: „Ezt mondja az, akinél az Isten hét lelke és a hét csillag van: tudom a te dolgainkat.” Ezt Jézus Krisztus mondja, az Isten Fia, a világ Teremtője és egyetlen uralkodója, az igaz Isten. Ő ismeri a dolgainkat, és ismeri a jövőt is. Milyen jó a Krisztusban hívőknek, akiknek ilyen Istenük van. Nekünk nem kell félnünk, nem kell kétségbe esnünk, mert az Úrban bízhatunk. Jézus Krisztus bemutatkozása ebben a levélben is kulcsfontosságú. Ő úgy mutatja be magát a szárdiszi gyülekezetnek, mint akinél van az Isten hét lelke és a hét csillag. A hetes szám a teljességet fejezi ki a Bibliában. Jézus Krisztus egy az Atyával és a Szent Lélekkel is. Egy Isten három személyben, amely egy titok, de elhiszük, mert Isten Igéje mondja ezt is. A Szentháromság egy, örök Isten kezében tartja a hét csillagot, azaz a gyülekezet hét vezetőjét. Jézus Krisztus úgy mutatkozik be a gyülekezetnek, mint aki mindent a kezében tart. Nincsen olyan dolog, esemény, személy akiről ne tudna, aki kívül esne az Ő hatókörén. Legyen ez számunkra is biztatás, vigasztalás és adjon számunkra reménységet az, hogy Jézus Krisztusban ilyen Istenünk van nekünk.

Szárdisz városa arról volt nevezetes, hogy kétszer is azért győzte le az ellenség, mert örök nem figyeltek és nem töltötték be a feladatukat. Órállói feladatuk elhanyagolása miatt az ellenség könnyedén be tudta venni az egyébként rendkívül biztonságosnak vélt felleget. Hiába volt jó helyen a katonai erőd, hiába volt meg nekik mindenük a védekezéshez a vigyázás, az éberség hiánya vesztüket okozta. Ami igaz volt a városra, az sajnos igaz lett a gyülekezetre is. A gyülekezet nem figyelte arra, amit az apostoloktól hallottak és tanultak, nem ragaszkodtak Jézus Krisztus szavához és ezért elaludtak. Elnyomta őket az álom, a halál rettenetes álma pedig erőt vett rajtuk. Ez a gyülekezet nem kap dicséretet a feltámadott Krisztustól. Borzasztó az, amikor egy gyülekezet csak ítéletet hall az Ő Urától.

Az volt a panasza Jézusnak a gyülekezettel szemben, hogy látszat-életet éltek a gyülekezeti tagok. „Az a neved, hogy élsz és halott vagy” – hangzik Jézus panasza. A gyülekezetben voltak istentiszteletek, a hívők rendszeresen összejöttek, voltak szolgálatok, sokan is voltak, megvolt mindennek a helye és rendje. De ez csak a látszat volt. Jézus azonban ismeri a szíveket is és tudja azt is, ami a felszín alatt rejtezik. Lehet, hogy mások előtt meg tudjuk magunkat játszani és azt tudjuk mutatni, hogy minden rendben van, Isten azonban tud mindent. Előle elrejtteni semmit sem lehet. Jézus azt mondja a látszat-életre, hogy az nem élet, hanem halál. Nagyon súlyos ítélet ez a feltámadott Isten Fiától, figyeljünk erre alázatos szívvel.

Ez a gyülekezet jól indult. Hallották az evangéliumot, a Krisztusról való örömhírt. Hallották és elfogadták azt, hogy Jézus értünk jött el a földre, értük és a bűneik miatt halt meg a kereszten, és hallották azt is, hogy Isten feltámasztotta Őt a halálból. Hallottak az ítéletről és kegyelemről, hallottak a halálról és életről. Hittel elfogadták Isten kegyelmét, megkapták Isten Lelkét is, és élő hittel éltek életüket. Elfordultak a bűntől, a gonoszságtól, a hamis istenekről, bálványoktól és megtértek az élő Istenhez, Jézus Krisztushoz az igazi Megváltóhoz. Az Isten Lelke által új életben részesültek és megízlelték a mennyei gazdagságot. A szárdiszi gyülekezet örömben, reménységben, békességben és szeretetben részesült a Jézusba vetett hit által.

Azonban valami történt. A gyülekezet elfelejtkezett valami nagyon fontosról. Belefeledkezett a mindennapi élet dolgaiba, a keresztyén élet és a gyülekezet megszokottá vált, az élet jeleit felváltotta a

látszat-élet és elfeledkezett arról, hogy Ura és Megváltója visszajön. Jézus Krisztus azt ígérte, hogy elmegy helyet készíteni a választottaknak, de visszajön, hogy magához vegye azokat, aki Őt várják üdvösségükre. Megígérte, hogy visszajön és helyreállít mindent, amit a bűn megrontott és elhozza a teljes és tökéletes kegyelmet azoknak, akik benne hisznek. Adventben élünk, advent második vasárnapja van. Adventus Domini jelentése nem várakozás, hanem eljövétel, az Úr eljövetele. Természetesen aki eljön, azt várjuk, mégis a hangsúly nem a várakozáson van, hanem az Úr eljövetelén. Jézus Krisztus eljön ítélni élőket és holtakat. Ez a biztos, mert ezt mondja a Szentírás. A december 21. és a Nibiru bolygó bizonytalan, de Jézus Krisztus második eljövetelének ígérete olyan biztos, mint amilyen az első karácsony ígérete volt. A próféciák és jóvendölések beteljesedtek és Jézus Krisztus 2000 évvel ezelőtt megszületett Betlehemben, ahogy azt előre megmondták. Jól tesszük, ha a második eljövetelét is komolyan vesszük és készülünk is rá. A gyülekezet elaludt és nem volt éber a várakozásban. Ez az álom viszont halálos álommá vált az egész gyülekezet számára. „Az a neved, hogy élsz és halott vagy”. Az a gyülekezet, amelyik elfeledkezik az ő Urának eljöveteléről, azt elnyomja az álom, mégpedig a halálos álom. Az a gyülekezet, amelyik belefeledkezik a földi életbe és nem várja már Urát vissza, az látszat-életet élhet ugyan, de az nem élet többé, hanem halál. Az ilyen gyülekezet elfelejtkezik arról, hogy nekünk nincs itt maradandó városunk, hanem az eljövendőt keressük. Nekünk a földi élet csak átmenet és felkészülés az igazi életre, a mennyekre. Az ilyen ember, és az ilyen gyülekezet vallásos életet él, mert a vallásos élet csak látszat-élet, hamisítványa az igazinak. A vallásos ember látszólag Istenhez tartozik, azonban szíve erre a földre irányul. Sokkal jobban érdekli az ilyen embert a megélhetés, a jólét, a pénz, a világi hatalom, a siker, élvezetek, mint az Isten gyönyörűsége és megismerése. Az ilyen ember jár templomba, még imádkozik is, olvassa a Bibliát, szolgál a gyülekezetben, de a szíve távol van Istentől. A vallásos embernek nincs élő kapcsolata Jézus Krisztussal. A „jóistent” ismeri, de Jézusról és a Szentlélekről nem tud semmit. Az ilyen ember a kegyesség látszatát megtartja, de annak ereje nem látszik életében. A vallásos embernek nincs része a mennyek országában, mivel ebben a földi életben sem kívánczik a mennyei után. A vallásos ember nem várja Jézus Krisztust, mert nem is ismeri Őt, mint Urát és Megváltóját, csak mint „kisjézust”, akit karácsony ünnepekor elővesz, majd az ünnepek elmúltával már el is felejt...

Mi a megoldás? Mire van szüksége a vallásos embernek? A választ megtaláljuk az Igében. Emlékezz vissza – mondja Jézus. Szükségünk van arra, hogy emlékezzünk Isten szavára, mert bizony hamar elfelejtjük azt, amit Jézus mondott. Emlékezzünk arra, hogy Ő visszajön és akkor az is eszünkbe fog jutni, hogy már eljött egyszer. Emlékeznünk kell az evangéliumra! Jézus Krisztus meghalt az Írások szerint, és feltámadt ugyancsak az Írások szerint. Emlékeznünk kell arra, hogy Jézus azért jött, hogy nekünk életünk, igazi életünk legyen. Azért jött, hogy legyőzze az ördögöt és a halált, hogy minket az örök élettel ajándékozhasson meg. Akié a Fiú, azé az élet is, akiben nincs meg a Fiú, abban az élet sincs meg. Emlékezz Isten szeretetére és kegyelmére, amit Krisztusban a kereszten megmutatott. Emlékezz és ébredj fel!

Jézus Krisztus bizonyosan eljön újra! Akik benne hisznek, azoknak életet ad és kegyelmet hoz, akik viszont nem bíznak benne, azoknak ítéletben lesz részük. Ezért ébredj fel a vallásos látszat életből és támadj fel a halálból Krisztusba vetett hit által. Légy éber és várd az Urat! A gyülekezetben voltak néhányan, akik nem látszat-életet éltek. Nekik szól a felhívás: erősítsd azokat, akik halófélben vannak. Ebben az adventi időben a mi feladatunk ébresztőt fújni és erősíteni másokat. Legyünk mi is a győztesek között, akiknek nevük biztosan benne van az Élet Könyvében, akik Jézussal fognak együtt járni, mert kegyelemből méltók rá Krisztus érdeméért. Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek! Amen.

1. Hogy mutatkozik be Jézus? Miért fontos az Ő bemutatkozása minden levél elején?
2. Miről felejtkezett el a gyülekezet?
3. Mi jellemezte a gyülekezeti tagok életét az Ige szerint?
4. Mi jellemezte a „néhányak” életét és mi lesz a jutalmuk?

1. Mit jelent számunkra az advent? Hogyan éljük meg ezt az időszakot?
2. Az Úr eljövetelének bizonyossága hogyan változtatja meg életünket ezen a földön?
3. Mi jellemzi a vallásos ember életét? Hogyan lehet segíteni egy ilyen embernek?
4. Beszéljünk arról, hogy mit kellene másképp tennünk életünkben és gyülekezetünkben, tudván, hogy Jézus bizonyosan visszajön?